

Η αγιότητα της πόρνης και η δική μας πορνεία

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

«Τη αγία και Μεγάλη Τετάρτη, της αλειψάσης τον Κύριον μύρω πόρνης γυναικός μνειάν ποιείσθαι οι θειότατοι Πατέρες εθέσπισαν, ότι προ του σωτηρίου Πάθους μικρόν τούτο γέγονε».

Απλά και κατατοπιστικά το Συναξάρι της ημέρας μάς παρουσιάζει την αγιότητα μιας πόρνης και την προφητική της πράξη. Ως πόρνη απέτυχε, αφού τώρα, μπροστά στο Χριστό, δεν πουλά το σώμα της αλλά προσφέρει τα λεφτά της για ν' αγοράσει, όχι για τον εαυτό της, το πολύτιμο μύρο. Η κίνηση αυτή τη φέρνει κοντά στον Άγιο των αγίων, Τον αγγίζει και παίρνει από την αγιότητά Του. Και ακόμα, μ' αυτή την κίνηση προαναγγέλλει το Πάθος και την Ταφή του Σωτήρα - αφού ο Χριστός κηδεύεται ως Ιουδαίος με μύρα. Γίνεται έτσι το σημείο που θα δείχνει τη δυναμική της μετάνοιας και τη δύναμη του Χριστού, ώστε να μεταποιεί τις πόρνες σε αγίες με μεγάλα χαρίσματα.

Η περίπτωση «της αλειψάσης τον Κύριον μύρω πόρνης γυναικός», όπως περιγράφεται στο Ευαγγέλιο, κρίνει συγχρόνως και όλους εμάς που αυτοαπατόμαστε ότι η πορνεία δεν μας αγγίζει κι ότι πλησιάζουμε το Χριστό, κυρίως στη Θεία Κοινωνία, με καθαρότητα και αγνότητα.

Το Κοντάκιο της ημέρας, με ειλικρίνεια και εξομολογητικά, λέει στο Χριστό πως «ανομήσας υπέρ την πόρνην, δακρύων όμβρους ουδαμώς σοι προσήξα». Δηλαδή «ενώ αμάρτησα παραπάνω από την πόρνη, ποταμούς δακρύων καθόλου δεν σου πρόσφερα». Γιατί ο ψαλμωδός ξέρει ότι υπάρχει σωματική, ψυχική και πνευματική πορνεία.

Η σωματική πορνεία είναι η ένωση των σωμάτων χωρίς τη ψυχή, όπου ο άλλος γίνεται αντικείμενο, χρησιμοποιείται εγωκεντρικά χωρίς αγάπη και άρα χωρίς σχέση και πληρότητα. Σε τέτοια ένωση, ασφαλώς, ο Θεός είναι απών.

Η ψυχική πορνεία διενεργείται στο βάθος της καρδιάς κι αν μην ενεργοποιείται το σώμα. Ο λόγος του Χριστού «πας ο βλέπων γυναίκα προς το επιθυμείσαι αυτήν ήδη εμοίχευσεν αυτήν εν τη καρδιά αυτού», αποκαλύπτει την πραγματικότητα της εσωτερικής αμαρτίας, που φυγαδεύει την ειρήνη και μολύνει το νου και την καρδιά.

Η πνευματική πορνεία κατανοείται στο σημείο που βιώνουμε την ύπαρξή μας σε σχέση με το Χριστό ως νυμφίο και εραστή της ψυχής μας. Άρα, «κάθε παρέκκλιση του νου και της καρδιάς από την αγάπη Του εκλαμβάνεται ως πορνεία», κατά τον όσιο Γέροντα Σωφρόνιο του Essex. Αυτή την «εκλεπτυσμένη πορνεία» κατανοούν οι άγιοι ως εραστές του Χριστού, γι' αυτό και οδύρονται μετά δακρύων και πόνων όταν, ακόμα και με τον λογισμό, παρεκκλίνουν ενσυνείδητα.

Η Μεγάλη Τετάρτη, με τα μηνύματα που εκπέμπει, γίνεται, μαζί με τις άλλες μέρες της Μεγάλης Εβδομάδας ένα δυνατό σπρώξιμο για να αποφασίσουμε, ό,τι και να 'χουμε κάμει στη ζωή μας, όπως και να έχουμε ζήσει, όποια μορφή πορνείας και να έχουμε διαπράξει, να αρπάξουμε το χέρι του Αναστημένου Χριστού και να γευτούμε, με την ειλικρινή μετάνοια ως αλλαγή ζωής, την ανεκκλήτη χαρά της ανάστασής μας.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagjastriados.com